

פניני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פרשת ויחי - פני חיוך

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה דרוו בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בת יחזקאל סיני רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי לאה בת תמר

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיני בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אקב בן סופיה נתנאל בן ג'ינה מיטל בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה- הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נדימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה קנסט בת דגטו רותית בת סבריה יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- רפואה שלמה ובריאות איתנה יחידים אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

מעלה עליו הכתוב כאילו נתן לו את כל המתנות שבעולם.

אנחנו מוצאים דוגמא לדברי הגמרא בילקוט שמעוני: "טובה ארוחת ירק ואהבה שם" וגו' (משלי טל): שני בני אדם פגעו בשלמה בשעה שירד ממלכותו והיה מחזר על הפתחים בשביל פרנסה. אדם אחד פגע בו ואמר לו: 'אדוני המלך אם רצונך השגיח עלי היום'. הלך איתו והעלהו לעליה וזבח לו שור והביא לפניו מטעמים. התחיל משמיע לו דברי מלכותו ואמר לו: 'זכור שעשית כך וכך כשהיית מלך'. כיון שהזכיר לו ימי מלכותו התחיל גועה ובוכה וכן כל אותה סעודה עד שעמד משם בבכיה.

למחר פגע בו אדם אחר. אמר לו: 'אדוני, איש עני אני. אם תשגיח אני מניח מעט ירקות לפניך'... כשהגיע לביתו רחץ פניו ידיו ורגליו והביא לפניו מעט ירק. האיש התחיל לנחמו ואמר לו: "הקב"ה נשבע לאביך שאינו פוסק מלזכר מזרעו" שנאמר: 'נִשְׁבַּע ה' לְדָוִד אֶמֶת לֹא יִשָּׁב מִמֶּנָּה מִפְּרֵי בִטְנָךְ אֶשִׁית לְכֶסֶף לָךְ (תהלים קלב, יא). הקב"ה עתיד להחזירך למלכותך. כשחזר שלמה למלכותו התנבא: 'טוב ארוחת ירק שאכלתי אצל העני משור אבוס שלא האכילני אותו עשיר אלא הזכירני צערי'.

הוא הבין את הרמז ומאז שינה את דרכו. תשומת לב שהבעל מעניק לרעייתו היא הגורם המרכזי לשלום הבית. עיניה של האישה נשואות לבעל. לכן היא דורשת תשומת לב תמידית. כשהאישה לובשת בגד מסוים הרי שהיא מצפה למילה טובה מבעלה. כשמבשלת וטורחת שהארוחה תהיה לטעמו והוא לא מוצא לנכון לשבח אותה על כך הרי שגורם לה אכזבה.

האדם צריך לדעת שהאישה זקוקה לגילויי אהבה וחביבה מדי פעם בפעם. אסור לו להיות אדיש כלפיה. האדישות בכוחה להרוס את שלום הבית חלילה. עליו לבטא את אהבתו וישתדל מדי פעם לשמח אותה על ידי קניית חפץ או תכשיט או דברי מאכל שערבים לחיכה. עליו לדעת שאין חשיבות החפץ נמדדת לפי מחירו אלא לפי תשומת הלב שהוא מבטא. עיקר השמחה של האישה היא שידעת שבעלה חושב עליה ואכפת לו ממנה.

רבי יוחנן אמר: "גדול המלבין שיניים לחבירו יותר ממשקהו חלב", שנאמר: "וְלֶבָן שְׁנִים מְחַלֵּב" (בראשית מט, יב). אל תקרי ולבן שיניים אלא וליבון שיניים. (כתובות קיא). אנחנו מוצאים באבות דרבי נתן (פרק י"ג ד'): "והווי מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות". כיצד? מלמד שאם נתן אדם לחבירו כל המתנות הטובות שבעולם ופניו כבוסים בארץ מעלה עליו הכתוב כאילו לא נתן כלום, אבל המקבל את חבירו בסבר פנים יפות, אפילו לא נתן לו כלום,

ברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

פניני אמת

17:59	17:28	16:15	י"ט
17:55	17:24	16:32	כ"א
17:54	17:24	16:31	מ"ט
17:59	17:28	16:35	כ"ב

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי	לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר
להצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב	לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי
לע"נ יצחק בן רבקה ז"ל	

שואל ומשיב בהלכה - משקאות - פרק א'

אלו בעיות כשרות עלולות להיות בוויסקי?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה: ?

וויסקי הוא משקה אלכוהול שמזוקק בדרך כלל משעורה שהונבטה, הותססה והורתחה עד להתאדות. את האדים לוכדים, מקררים והופכים לנוזל אלכוהול. **הערה:** משקה זה מיוצר בכמה מקומות מרכזיים בעולם כמו אירלנד, אה"ב, קנדה, יפן וערי סקוטלנד בעיקר. תהליך הייצור: הלתתה, טחינה, בישול, תסיסה וביקבוק. ראה עוד בארכיון בענין תהליך הייצור של משקה הוויסקי מאמרו של הרב שרשבסקי בקובץ בית הלל (אלול תשס"א עמוד 50).

יש לחלק בין הוויסקי שמיוצר בסקוטלנד לבין הוויסקי שמיוצר באירלנד- אירי. בסקוטלנד קיים חוק הוויסקי שמגדיר בדיוק מאיזה רכיבים ניתן לייצר וויסקי. באירלנד אין חוק כזה, ולכן היצרנים אינם מוגבלים. לכן לא ניתן להשתמש בוויסקי שמיוצר באירלנד ללא חותמת כשרות מוכרת או לוודא שמשקה זה מופיע ברשימה עדכנית ומוסמכת של משקאות כשרים.

רוב הוויסקי הסקוטי מתיישן בחביות אלון אשר שימשו לייצור הוויסקי 'בורבון' האמריקאי או טנסי שנמכרים לסקוטים. [בארה"ב החוק מתיר לשימוש רק חבית חדשה ותקופת יישון אחת בלבד. לאחר מכן החביות נמכרות לסקוטלנד לייצרני וויסקי סקוטי]. מיעוטו מתיישן בחביות יין ומקבל תוספת יין ממש.

הפתרון ההלכתי הוא שימוש בחביות ישנות וגילוף של חמישה מלימטר מעץ החבית. לאחר מכן שורפים את החבית במשך ארבע דקות ומבצעים ניקיון בקיטור.

השגחה מפלאה

לפנינו סיפור המעובד מתוך הספר 'טובך יביעו' שסיפר הגאון ר' יצחק זילברשטיין שליט"א (רבה של שכונת רמת אלחנן בבני-ברק וחבר מועצת גדולי התורה של דגל התורה). הרב שמע את הסיפור מהאברך בעל המעשה. סיפור זה יכול ללמד אותנו עד כמה כל דבר שקורה בחיים שלנו הוא בהשגחה מפלאה מאת בורא-עולם.

"זה היה", האברך סיפר, "כאשר התפללתי בפעם הראשונה בחיי בשטיבלאך של 'זכרון משה' בירושלים. מה שלא עשיתי מעודי, גם בתקופת לימודי בישיבת חברון. בסוף התפילה הבחנתי בקבוצת אנשים שישבו באחד החדרים ולמדו. הרגשתי דחף בלתי מוסבר להתקרב אליהם ולראות מה הם לומדים, למרות שתכונה של סקרנות אינה נמנית בשום אופן על תכונותי הטבעיות".

"ניגשתי אל השולחן ולפתע נתקפתי בהתרגשות עזה. על הגמרא שהיתה מונחת לפני הלומד שישב קרוב לדלת היתה חותמת מסויימת שהיתה מוכרת לי מימי ילדותי. התקרבתי עוד יותר אל הגמרא ולתדהמתי נוכחתי לראות כי מדובר בחותמת שנושאת את שמו של סבי זצ"ל שהיה תלמיד חכם גדול בדור שלפני השואה".

"התדהמה עבורי היתה עצומה. לפי כל מה שהיה מקובל עד כה במשפחתי, הרי שהש"ס שעליו סבא כתב את הגהותיו הושמד ועבר מן העולם בתקופת השואה. צער רב נגרם לבני המשפחה בזמנו כתוצאה מאובדן הש"ס, מכיוון שההערות שסבא כתב על הדפים היו מחכימות במיוחד. אני, הנכד, נתקל לפתע בחותמת של הסבא על הגמרא".

"דבר מופלא שכזה לא קורה בכל יום! החלטתי להישאר עד לסיום השיעור ואז לנסות לברר עם אותו בחור שהחזיק את הש"ס של סבא שלי מהיכן הגיע אליו. יתכן, חשבתי באותו הזמן לעצמי, שגם כרכים נוספים של הש"ס הגיעו לאותו בחור או אולי הוא יוכל להפנות אותי לאותו מקור שממנו הוא השיג את הגמרא".

"אחרי השיעור ניגשתי אליו ושאלתי אותו: 'אמור נא לי בבקשה, מהיכן הגמרא הזאת הגיעה לידך?'. הוא סיפר לי כי אחרי המלחמה, לפני שעלה לארץ, יהודי אחד ניגש אליו ונתן לו את כל כרכי הש"ס הזה במתנה כדי שיעלה אותם לארץ ישראל. מאז, הש"ס נמצא אצלו והוא ישמח מאוד להחזיר אותו לידי המשפחה. אני התקשתי להכיל את הדברים שאני שמעתי".

השמחה וההתרגשות במשפחה היו עצומים, אבל גודל הנס והפלא ועוצמת ההשגחה הפרטית התגלו מאוחר יותר. בבדיקה שבני המשפחה עשו הם עברו דף אחרי דף כדי לראות ולגלות עוד חותמות של הסבא. הם גילו שרק פעם אחת יחידה החותמת מופיעה בדף אחד בכל הש"ס כולו! זה היה אותו הדף שבו עסקו באותו יום בשיעור ב'זכרון משה'.

כיצד הקב"ה סיבב שבאותו יום הנכד שמעולם לא התפלל בשטיבלאך יגיע, ירגיש דחף של סקרנות שמנוגד לתכונותיו הטבעיות ודווקא הם ילמדו את אותו דף גמרא שעליו החותמת של הסבא מוטבעת ועל ידי זה גם יזכה להשיב את כל הכרכים של הש"ס שנמסרו לאותו איש, לפני שעלה לארץ והאבידה תחזור אל בעליה. אכן, מה' יצא הדבר!

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חייג במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו'

נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי

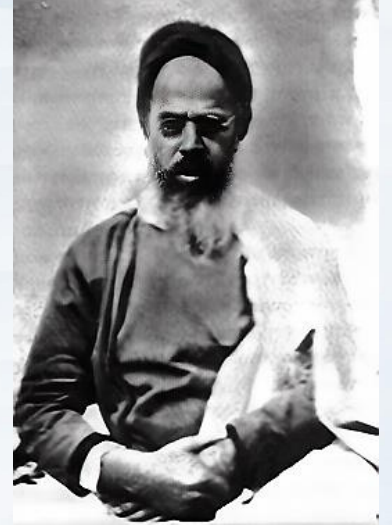
בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הרב הגאון אברהם מגוץ הכהן זצ"ל

הגאון הרב אברהם מגוץ הכהן זצ"ל: נולד בגרבה ב-ט"ו מרחשון ה'תרנ"ח (1897). מגיל צעיר היה ידוע בחוכמתו ועומק ידיעותיו בכל חדרי התורה. **בגיל 14 כתב את ספרו 'ברכת אברהם'**. שקידתו בתורה היתה ממש להפליא. ידיו רב לו בכל מקצועות התורה בכל חלקי הפרדס. חוכמתו נודעה ברבים, ומעיירות רבות שלחו לשאול את פיו בדבר ה' זו הלכה. לימד בישיבה המפורסמת בגרבה שנקראת 'ישיבת רבי יצחק חורי'. במשך שנה וחצי תלמידיו הצליחו לרכוש כמעט את כל דרכי הפסק וההוראה. **התנהג אל תלמידיו כאילו היו ילדיו**. היה מלמד אותם מתוך אהבה, חשק וענווה כאילו היה לומד איתם ולא מלמד אותם. הדריך אברכים בכתיבת שאלות ותשובות. בשנתו האחרונה עורר לב אברכים רבים בגרבה ללמוד את תורת הפסק. גאון בנגלה ובנסתר.

יראתו וחרדתו לדבר ה' היתה לפלא. ברכותיו ותפילותיו היו מילה במילה ממש כמונה מרגליות. היה מתפלל בישיבת 'רבי יצחק חורי' במקום שהיה לומד. היה נזהר להתפלל מתוך ספר. נזהר לעשות גדרים וסייגים רבים. **מעולם לא הוציא מפיו שום קללה או שבועה**. מיעט בדיבור ולא פתח את פיו אלא לדברים נצרכים.

עיניו תמיד היו מושפלות למטה. חי בדוחק ולא רצה ליהנות כלל משום אדם בשום דרך. **מעולם לא ראו על פניו שום צער ודאגה אלא אדרבה רק שמחה**. כל קדושתו וחסידותו היו בהצנע לכת. היה תמיד נוח לשמיים ונוח לבריות. אימו סיפרה שמעולם לא גרם לה שום צער כלל ועיקר אפילו כשהיה ילד. נפטר אחרי מחלה ב-כ" טבת ה'תרצ"א (1930). חי כ-33 שנים. בהמשך עצמותיו הועלו לארץ ישראל ונקבר בחלקת הרבנים במושב איתן.

אביו: הרב כלפון משה הכהן (מוהרמ"ך, אב"ד והרב הראשי של גרבה). **אימו:** מרת מטיעדה. **בנו:** ר' נסים הכהן. **מרביתיו:** אביו, הרב כלפון משה. **חברותא:** ר' רחמים חי חויתה הכהן (ביחד למדו את תורת הסוד). **מתלמידיו:** ר' שלמה מאזוז (מח"ס 'כרם שלמה').

מספריו: **ברכת אברהם** - על מסכת ברכות **תורה וחיים** - הלכות ומוסר **יברית אברהם** - כללי הוראה **חסד לאברהם** - חידושים על התורה ודרושים **ישלחן אברהם** - על כל חלקי שו"ע **יבית אברהם** - הלכות תערובות **ישולחן ערוך קצר** - קיצור שולחן ערוך אורח חיים **ישו"ת וישב אברהם** - על ארבעת חלקי שולחן ערוך **ויקרא אברהם** - שארית כתבי ידו.

ל ה' ספורים שהובאו בספר 'אורח צדיקים' של ידידו, ר' דניאל אלול, מתוך הספר 'ויקרא אברהם'. יש בהם מעט מן המעט להבין מגדולתו של רבינו. הצדיק נהג שלא להסתכל בשום דבר ותמיד עיניו למטה.

בחג אחד רבינו הגיע לבית הכנסת שאינו רגיל להתפלל שם. באותו בית כנסת היה מקום מיוחד לנשים. הרב לא ידע כי הוא נמצא בין הנשים. **למרות שהיו שם הרבה נשים לא הכיר בהן כלל מכיוון שתמיד עיניו היו למטה בקרקע או בספר**.

הרב חיכה ולא ראה אותם מתכוננים להתחיל בתפילה והתפלא על כך. לכן אמר להן לקום להתעטף בטלית ולהתחיל בתפילה. הנשים מרוב בושה שתקו ולא ענו לרבינו דבר, עד שבא אליו איש אחד ואמר לו: **"במחילה רבינו, כבודו יושב בעזרת נשים"**. רבינו תיכף ומיד קם ונכנס פנימה לעזרת הגברים בבית-הכנסת.

שנפטר מר דוד מאדאר (אחד מנכבדי העיר וגביריה), בנו חויתה רצה לעשות איזה מצווה מיוחדת לעילוי נשמת אביו. הוא הלך אל הרה"ג רבי מרדכי אמייס הכהן זצוק"ל (התמנה בסוף ימיו לרב הראשי בתוניסיה) וביקש ממנו למצוא לו איזה תלמיד חכם להיות מחזיק שנה אחת בשביל מור אביו.

ר' מרדכי אמר לו: "אני בוחר לך את התלמיד חכם היותר חשוב בעירנו, הוא רבי אברהם בנו של רבי כלפון", וכן היה אחרי שדיבר איתו הסכים. כשהשנה הסתיימה, רבינו הפסיק להזכיר את שם הנפטר. באותו לילה ממש המנוח דוד מאדאר ז"ל בא לבנו בחלום ואמר לו: **"למה לא הבאת לי היום את סעודתי כרגיל?"**

השכם בבוקר הוא הלך וסיפר את חלומו לר' מרדכי אמייס הכהן. כשהרב שמע זאת אמר: **"בוודאי כוונתו היתה על שהפסקת את המחזיק, הצדיק, שלמד לעילוי נשמת מור אביך ועשה לו נחת רוח גדולה"**. הבן אמר לו: **"אם כן, אמור נא לרבי אברהם שימשיך עוד שנה"**. וכך היה.

באחד הלילות, אחרי שכל אנשי הבית עלו למיטתם לישון, רבינו נשאר עוסק בלימודו. רבינו התקשה באיזה עניין וטרח רבות להבינו ולא עלה בידו. בעודו טורח ומעיין כדי להבין את הדבר, והנה הוא רואה איש אחד ניצב מולו בחדרו. הוא ביאר לו את העניין שהתקשה בו ונעלם. רבינו כשראה זאת, נבהל מאוד ותיכף עלה על מיטתו לישון כשגופו רועד.

אשתו כשראתה כך שאלה אותו: **"מה קרה?"**. אבל רבינו לא רצה לספר לה על כך דבר. היא המשיכה והפצירה בו מאוד שיספר לה על מה ולמה כל החרדה הזאת. בסיכומו של עניין רבינו סיפר לה כל העניין והזהיר אותה מאוד שלא תגלה את זה לשום אדם. ואכן, רק לאחר פטירת רבינו, הרבנית סיפרה זאת.

כְּחָה שֶׁל מַחְמָאָה

בדמעות, כשחיוכו מלווה אותנו. המשכנו לישיבות קטנות, וגם שם ב"ה עשינו חיל. הרגשנו שאנחנו מסוגלים ויכולים. הרב נסך בנו ביטחון חזק כל כך שלא ראינו אפשרות אחרת. המשכנו בישיבה גדולה, התחתנו וב"ה הקמנו בתים. בזיכרוננו תמיד עמדה דמותו המוארת של הרב, שנטע בנו חיות ושאנחנו חייבים לו את הצלחתנו.

מדי פעם התעניינתי על אודותיו. כך שמעתי מפי חברים שהוא עובר לעיר חרדית חדשה במרכז הארץ. היה לי חלום לנסוע אליו או לפחות להתקשר אליו ולהודות לו על כל האהבה העצומה שהרעיף עלינו, אבל לא הסתייע בידי. כל השנים עברו. בורא עולם זיכה אותי להתמנות למגיד שיעור בישיבה חשובה במרכז. הליכותיו של הרב היו נר לרגלי. כשזכיתי להוציא קונטרס חידושי תורה, החלטתי שאני הפעם חייב להגיע לרב ולהעניק לו אותו במתנה, כדי שיראה לאן הגעתי בזכות המחמאות והמעשים שלו ושישמח בפרי מעשיו.

יום אחד, כשהלכתי באיזור הישיבה שבה כיהנתי כמגיד שיעור, הבחנתי במודעת פטירה. נעצרתי לידה וקראתי אותה. היה בה שם מוכר מאוד. **תוך שניות ספורות קלטתי, למרבה היגון, שזה רבי האהוב. הוכיתי בתדהמה. הוא לא היה מבוגר ובטח שלא ציפיתי לכך.**

כשהבנתי שהאבלים יושבים בבניין סמוך בבית אימו הקשישה, עליתי מיד. אחיו סיפרו לי שבשנים האחרונות סבל ממחלה קשה ל"ע שגברה עליו לבסוף.

ישבתי שם ודמעות זלגו מעיני. לא יכולתי לפצות פ"י. הרגשתי החמצה עצומה. התקשיתי לסלוח לעצמי על כך שלא נסעתי אליו לפחות בחודשיו האחרונים לשמח אותו ולגרום לו קורת רוח.

אני בטוח שכעת ממקומו בשמיים הוא יושב שש ושמח ונהנה מפירות עמלו. יהיו דברים' אלו לעילוי נשמת רבי בן ציון הכהן שפירא זצ"ל, 'המחנך' - במלוא מובן המילה. ממנו יראו וילמדו מה כוחו של מחנך לחולל מהפך בנשמות ילדי ישראל.

המסקנות המתבקשות מהסיפור הוא כאשר אתה רואה בחור שלומד טוב, או סתם כך בחור, שעושה מעשה טוב, מיד תאמר לו מילה טובה. זה בונה עולמות, פשוטו כמשמעו. על דברים אלו דרשו רבותינו: "מחיה מתים במאמרו". על ידי מספר מילים יתכן שאנחנו נעניק חיים לזולת שמייחל, מצפה ומשתוקק לשמוע מילים טובות.

אנחנו לא מבינים מה הכוח העצום של מספר משפטים שעשויים לחולל מהפך של ממש באדם! אי אפשר לדעת עד היכן אותו אדם יכול לעלות ולהתעלות על ידי אותם מילים טובות ומאירות.

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרוזי זצ"ל וילד יחיא בן יוסף ז"ל פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברקו דב ז"ל יצחק יצקן בן רחל ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה מאירה בת יפה ע"ה אברהם בן יונה ז"ל מרים בן דבורה ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל סעידה בת תופחה ע"ה ר' שאול בן סילביה זצ"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל מזל בת שמעון ע"ה שני בת אסתר ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל מסודי בת חביבה ע"ה חווה בת יעקב צבי ע"ה יעקב בן אסתר ז"ל אסתר בת גולה גאולה ע"ה יצחק בן מישא אסתר ז"ל רחל רפאת בת השמת ע"ה יוסף בר סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה לטיף בן פרחיה ז"ל שלום בן אסתר ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל מרים בת שרה ע"ה אריה בן מרים ז"ל יעקב בן פרחיה ז"ל אביבה לויש ע"ה אלון בן סעדה ז"ל דוד יצחק בן פרחיה ז"ל שרה בת נרקיס ע"ה אילנה (מחרוזת) בת שרה ע"ה גורג'יה בת נעימה ע"ה רחמה בת מסעודה ע"ה

להלן סיפור שמעובד מתוך הספר 'בך בטחנו' של ידידי ורעי, ר' צבי נקר. יש בו כדי ללמדנו עד כמה עלינו לומר מילים טובות לזולת. אנחנו לא יודעים את כוחן של אותן מילים ומה מילים אלו עשויות לחולל בנפש האדם. להלן הסיפור מפי בעל-המעשה:

בילדותי למדתי בחיידר ליטאי בדרום. הייתי ילד שקט ומופנם, לא התבלטתי, לא הפרעתי, ושנות הלימודים הראשונות בתלמוד תורה עברו בנעימים. הרגשתי כמו תלמיד ממוצע ולא מעבר. פה ושם היו ויכוחים בינינו הילדים, וכדרכם של ילדים, ידענו גם להשלים זה עם זה.

השנים חלפו לאיטן וכבר הייתי בפתחה של כיתה ח'. ביום הראשון חיכנו במתח לראות מי הרב שילמד אותנו. החברים העלו השערות ושמועות. כולנו ציפינו בדריכות לרגע שהרב יכנס בדלת.

בכיתה היה שקט מתוח... התבוננתי אל מעבר לדלת והנה אני רואה את דמותו של הרב. הוא היה גבוה, חסון וטמיר. הכרתי אותו היכרות שטחית ולא מעבר לזה, אבל מהרגע הראשון שהתחיל ללמד הרגשתי שמדובר בדמות מיוחדת.

ברב'ה שלנו היה קסם מדהים: כושר הסבר המעולה, דיבור קולח וחיוך לבבי שלא מש מפניו מעולם. עיניו הפיקו טוב. הוא הישרה על כולנו ביטחון ושלווה. הרגשתי ביטחון עז עד כדי כך שבשיעור אחד מצאתי את עצמי מעז להרים אצבע ולשאול שאלה על סוגיה שלמדנו, דבר שלא העזתי לעשות עד אז.

הרב הקשיב לדברי בהבעה של נחת. כשסיימתי את שאלתי הוא התחיל להלל ולשבח אותי לפני כל הכיתה. לא האמנתי. חשבתי שאני חולם. אני? הוא מדבר עלי? מעולם לא קיבלתי מחמאה משום רב. לא היו לי הכלים להכיל את התחושה. הדבר חזר על עצמו מדי יום ביומו, מחמאות, מילים טובות, אמירות מחזקות.

אט אט גיליתי שאני מסוגל להקשיב. לא סתם הקשבה, אני מסוגל להתרכז ולהבין לעומק. בעידודו הבלתי פוסק של הרב התקדמתי בצעדי ענק. לתדהמת כולם הפכתי אחרי זמן לא ארוך להיות מהטובים ביותר בכיתה. חשוב לי לציין שיחסו החם של הרב היה כלפי כולם.

אני זוכר תלמיד חלש ביותר שקיבל ציון מאה במבחן אחד. מדי יום כשהיה מגיע לכיתה, הרב היה מכריז: "הנה המאה הגיע לכיתה" וכולם היו קמים לכבודו.

על כל תשובה טובה היה מתגמל אותנו בפרסים ובמתקים שקנה מכיסו הפרטי. כשהסתיימה השנה המופלאה הזאת, כולנו הרגשנו כאב פרידה עצום.

ידענו שסיימנו תקופה משמעותית בחיינו. נפרדנו מהרב

לע"נ	הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חי זידי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרהה ע"ה מסעוד בן יקוט ז"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרוחה ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה
------	--	---

תנצב"ה